

כלקט, [הפטור ממעשרות כדן כל מתנות עניים], הוא כבית שמאי בלבד, האומרים, שהפקר לעניים בלבד הפקר גמור הוא, ולפיכך כשהפקירו בי"ד את כל הנוגע לארץ להיות של עניים, הרי הוא כתבואת הפקר, ונוטלים אותו בלא לעשר. אבל לדעת בית הלל, האומרים, שאין הפקר אלא המופקר לכל, מאחר שהנוגע בארץ ניתן לעניים בלבד, אין לו דין הפקר, ויש לעניים לעשר מה שנוטלים.

- אולם רבי יוסי אמר, שדין זה, שכל הנוגע בארץ ניתן לעניים כלקט, הוא כדברי הכל, ומוזדים בית הלל, שאף על פי שהוא ניתן לעניים בלבד, אינם צריכים לעשרו, כי מאחר שקנסו את הבעלים להיות הכל ניתן לעניים, הרי הכל ניתן לעניים, בלא צורך לעשר, משום שהפקר בי"ד הפקר.

הלכה ג'

זמן ישיבת שלחנות במדינה ובמקדש

כבר נתבאר בהלכה א', שבאחד באדר היו מכריזים לכל ישראל להביא מחצית השקל למקדש, לקנות מהם קרבנות ציבור מאחד בניסן.

ולצורך כך היו מושיבים שולחנות, [של חלפני מעות], כדי שיוכלו להחליף מעותיהם במחצית השקל.

- י"מ שבחמישה עשר באדר היו מושיבים שלחנות בכל ערי ישראל [=במדינה] חוץ מירושלים, ובעשרים וחמישה באדר היו מושיבים שלחנות בירושלים [=במקדש].

- וי"מ שכבר בחמישה עשר באדר היו מושיבים שלחנות בירושלים [=במדינה], ובעשרים וחמישה באדר היו מושיבים שלחנות במקדש [=במקדש].

הזמן שמתחילים למשכן

על מחצית השקל

להלן יתבאר בעזה"י, מי הם שממשכנים אותם להביא מחצית השקל, כלומר, שהיו נכנסים לביתם, ונוטלים מהם משכון, עד שישלמו חובם.

והזמן שבו מתחילים למשכן אותם על כך הוא עשרים וחמישה באדר שאז החלו להושיב שלחנות במקדש.